

29. februar 2012

I henhold til § 37, stk. 1, i Forretningsorden for Inatsisartut fremsætter jeg følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål til Naalakkersuisut vedrørende datodispensationer på fødevarer til salg i Grønland.

(Medlem af Inatsisartut Juliane Henningsen, Inuit Ataqatigiit)

1. Så vidt vides er det Styrelsen for Råd og Nævn, der i Grønland kan meddele dispensation fra reglerne om datomærkning af fødevarer til salg i Grønland. På hvilket konkret hjemmelsgrundlag meddeles disse dispensationer?
2. Hvilke kriterier lægges til grund for udstedelse af dispensationerne fra datomærkningsreglerne?
3. Sondres der konkret i vurderingen af en vares datomærkning mellem "Best before", "Sidste anvendelsesdato" og "Sidste salgsdato" samt eventuelle andre anvendte typebetegnelser og ud fra hvilke kriterier foretages denne sondring?
4. Er der sket en udvidelse eller en reduktion i antallet af typer af fødevarer, for hvilke der igennem de seneste 3 år er udstedt dispensation med henblik på salg efter den påførte sidste holdbarhedsdato?
5. Hvor mange personer – om nogen – er igennem de seneste 3 år blevet ramt af en fødevareforgiftning, som med overvejende sandsynlighed kan tilskrives indtagelse af datomærkede fødevarer, som var fordærvede på købstidspunktet?
6. Er det foreneligt med sagsbehandlingslovens regler og med god sagsbehandlings-skik, såfremt antallet af dispensationer af myndighederne søges reduceret alene ud fra en af administrationen fastsat intern regel eller målsætning om, at antallet af dispensationer skal reduceres?
7. Vil den senest til KNI meddelte dispensation fra datomærkningsreglerne kunne begrænse eller besværliggøre virksomhedens fødevareforsyning til f.eks. islægs-områderne i Disko-området eller andre steder i forhold til tidligere? Og anses dette i bekræftende fald som hensigtsmæssigt eller blot som gennemtænkt?
8. I Fødevarepolitisk Redegørelse (EM2004/60) blev det anført, at da de lokale forbrugerråd (på daværende tidspunkt) havde tilsyn med mærkning og holdbarhedsdatoer på levnedsmiddelvirksomhederne burde disse også inddrages yderligere i tilsynsarbejdet, sådan at forbrugerrådene også kunne føre tilsyn med "objektive data", som f.eks. temperaturer i kølemotrer, fryserer, frost- og kølerum, samt virksomhedernes lovpligtige temperaturregistrering i forbindelse med egenkontrolprogrammer. Blev dette tiltag implementeret, og hvad er status i modsat fald herpå?
9. Hvad er i øvrigt status på opfølgning af Fødevarepolitisk Redegørelses anbefalinger?
10. Anser Naalakkersuisut samlet de gældende regelsæt på området som hensigtsmæssige og tidssvarende? Og hvilke visioner har Naalakkersuisut i modsat fald for ændringer indenfor området? Og hvilke deadlines og milepæle er i givet fald angivet for dette arbejde? Spørgsmålet skal ses på baggrund af, at *Landstingsforordning nr. 17 af 28. oktober 1993 om kontrol med levnedsmidler og zoonoser* ikke er ændret siden 2001.
11. Kan Naalakkersuisut oplyse andet af relevans i sagen?

Begrundelse:

Jeg har via mit arbejde i Finansudvalget erfaret, at KNI igennem en årrække er blevet meddelt løbende dispensationer fra de såkaldte datomærkningsregler. Disse dispensationer synes meddelt på grundlag af dels en almindelig fornuftsåren betragtning om, at overskridelse af en fødevarers sidste salgsdato ikke i sig selv medfører, at fødevareren bliver sundhedsskadelig. Et godt eksempel herpå kunne være æg, som i Grønland helt uproblematisk må sælges så vidt vides en måned efter sidste salgsdato. Dels tilsiger de grønlandske klimatiske forhold, herunder ikke mindst islægsperioden, herudover, at det kan være vanskeligt at forsyne en række distrikter med friske fødevarer løbende igennem hele året, hvorfor en dispensation fra datomærkningsreglerne kan være en simpel nødvendighed, såfremt hele landets skibsforsyning med fødevarer skal opretholdes.

Så vidt det er oplyst, sker der imidlertid en løbende indskrænkning i rækkevidden af dispensationerne fra datomærkningsreglerne. Dette kan umiddelbart forekomme positivt, idet vi selvfølgelig alle gerne vil have sunde og friske fødevarer. Men hvis dispensationerne blot reduceres i omfang, fordi man principielt gerne vil have færre dispensationer, og såfremt begrænsningerne i dispensationerne ikke ledsages af udvidede forsyningsmuligheder i større dele af året, så er der samlet grundlag for bekymring. Vi må ikke glemme at lade den sunde fornuft råde samtidig med at befolkningens forsyning med fødevarer, til en pris som befolkningen kan og vil betale, må sikres.

Jeg ønsker gerne svar indenfor 10 arbejdsdage.